

[Kim Behnke]

fører, at det her var udtryk for – i hvert fald for så vidt angår en del af ministerens forslag – at man har taget hensyn til – og nu citerer jeg – »de mest ekstreme udlejersynspunkter«.

Altså jeg må sige, at så skal der ikke meget til, for at fru Pia Gjellerup tager ordet ekstrem i sin mund. Det her er en millimeter i den rigtige retning ud ad en vej, der er adskillige kilometer lang.

Jeg kunne forstå det, hvis der var tale om, at boligministeren havde fremsat et forslag om at ophæve enhver form for lejeregulering på erhvervslejeområdet. Men det er der jo ikke. Der er tale om et fragment af en begyndelse.

Men det, jeg har svært ved at forstå i Socialdemokratiets argumentation, er spørgsmålet om, at denne her arme lejer, der bliver lokket til at skrive under på en kontrakt – og fru Pia Gjellerup brugte oven i købet sætningen, at de er bundet for tid og evighed. Det får det til at lyde, som om det er en meget svag part over for en meget stærk part. Det kan man argumentere for, når der er tale om udlejning til almindelige private. Men her er der trods alt tale om, at det er en kontrakt, der bliver indgået mellem to virksomheder; og dér må man da forvente, at den virksomhed, der er lejer, gør sig nogle overvejelser, lige så vel som de gør sig overvejelser, når de indgår kontrakter om køb af råvarer og salg af råvarer osv., osv.

Dér er der jo ikke tilsvarende regler. Dér er der fuldstændig aftalefrihed. En hvilken som helst virksomhedsejer kan gå hen og købe sig fattig f.eks. i råvarer, og det viser sig så, at på grund af momsforhøjelse og andre ting, som kommer fra Folketinget, står vedkommende pludselig og har tabt pengene. Dér er der ikke tilsvarende bekymringer. Hvorfor er der ikke det, fru Pia Gjellerup?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det plejer at være nyttigt, når man citerer og også kommenterer en sætning, at man så tager hele sætningen med; det er spørgsmålet om de mest ekstreme udlejersynspunkter, jeg her refererer til.

Jeg gjorde mig forholdsvis umage med formuleringerne i mit indlæg. Og uden at have det på skrift, skal jeg sige til hr. Kim Behnke og andre, der måtte lytte interesseret, at det, jeg sagde, var, at i de dele, man ikke blev enig om,

har man valgt at tage det mest ekstreme udlejersynspunkt. Og så kommenterede jeg det ret vidtgående i forhold til, hvad det var, der var tale om på nybyggeriet.

Men jeg kan godt forstå, at hr. Kim Behnke ikke forstår ordet ekstrem, for det er det, hr. Kim Behnke ofte selv står for, og dér ser man jo ikke altid bjælken i eget øje.

Med hensyn til udtrykket »bundet for tid og evighed« vil jeg sige, at det drejer sig om, hvordan vi vurderer, hvad det er, man køber. Det er netop ikke en råvare, man køber; man indlejer sig i et lejemål, som man har den tiltro til, at man kan etablere sin virksomhed dér og bo der i en lang tid. Man er så bundet til den idé og det marked, der var gældende lige netop på det tidspunkt, hvor man indgår aftalen, og det vil sige, at man er bundet til en aftale fra et givet tidspunkt, uanset hvordan markedet udvikler sig. Det synes jeg er forkert.

I Socialdemokratiet finder vi, at det er rigtigt at have det princip på erhvervslejeområdet, at vi har en markedsbestemt leje. Det er det, erhvervslejeloven er udtryk for, en leje, som bliver reguleret i forhold til, hvordan markedet ser ud, og ikke en leje, der er fastsat én gang med årene løbende fremover ud fra det marked, der var lige netop på tidspunktet for lejekontraktens indgåelse.

Men hvis man vil tilsidesætte markedet, er det i hvert fald et nyt synspunkt her i folketingsalen fra hr. Kim Behnkes side.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Markedet skal ikke tilsidesættes, for intet overgår markedet i effektivitet. Men dér, hvor fru Pia Gjellerup går galt i byen, er at udnævne bygningerne, lejelokalet som noget særligt. Det er blot en del af en virksomheds kapitalgoder, der er brug for i en given produktion. Det kunne akkurat lige så godt være nogle maskiner, man havde lejet. Jeg ved bl.a., at der er mange virksomheder, der har brændt fingrene i disse år ved at have indgået leasingaftaler omkring edb-udstyr, for på det tidspunkt, hvor de indgik den pågældende lejeaftale, var prisen på edb-udstyr måske faktor 10 større, end prisen på det pågældende edb-udstyr er i dag. Men der er indgået leasingaftaler, der måske løber over 5 eller 10 år, men det er bare ærgeligt.